

Sygn. akt: I C 1249/07

SĄD OKRĘGOWY
w Toruniu
ul. Piekary 51
87-100 TORUŃ

06.02.2009 *aij*

Toruń, dnia 6 lutego 2009 r.

SĄD OKRĘGOWY W TORUNIU
WYDZIAŁ I CYWILNY
ul. Piekary 49

POWÓD: Skarb Państwa - Minister Skarbu Państwa
zastępowany przez:
Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa

POZWANA: „Metron” Fabryka Zintegrowanych Systemów
Opomiarowania i Rozliczeń sp. z o. o. w
Toruniu
reprezentowana przez:
adwokata Wojciecha Laskowskiego

INTERWENIENCI UBOCZNI:
Krystian Rojek
Aleksander Zieliński
reprezentowani przez:
adwokata Aleksandra Michalskiego

Wartość przedmiotu sporu: 2.000.000,00 zł.

PISMO PROCESOWE POZWANEJ

Wobec trwającego sporu między Skarbem Państwa a Metron FZSOiR sp. z o. o. w Toruniu (dalej: Metron) informujemy, że niezmiennie zgłaszamy chęć i widzimy możliwość ugodowego rozwiązania zaistniałego problemu. Pozostajemy w przekonaniu, że satysfakcjonującym dla obu stron sposobem zażegnania konfliktu jest zawarcie ugody. Stąd też podtrzymujemy naszą propozycję z dnia 31 marca 2008 roku obejmującą w ogólnym zarysie: ze strony Skarbu Państwa – cofnięcie oświadczenia z dnia 21 marca 2007 roku o rozwiązaniu umowy, zawartej w dniu 22 grudnia 2000 roku; ze strony Metron – całkowitą spłatę zadłużenia wobec Skarbu Państwa, powstałego w wykonaniu tej umowy. Zaproponowana ugoda spełnia przy tym wszystkie przesłanki, przewidziane przepisem art. 917 kodeksu cywilnego (dalej: kc), gdyż jej istotą są wzajemne ustępstwa Skarbu Państwa i Metronu, służące zapewnieniu wykonania roszczeń, przysługujących Skarbowi Państwa i uchyleniu istniejącego między stronami sporu.

Jednocześnie przypominamy, że w ramach uwiarygodnienia naszej propozycji i przygotowania do niej, w tym samym dniu zostało zawarte porozumienie między Metronem a Dal-Group Sp. z o. o. w Warszawie. Porozumienie to zakłada wejście Dal-Group do grona wspólników Metronu poprzez objęcie udziałów o łącznej wartości 25 milionów złotych. Po wpłacie kwota ta ma zostać przekazana na poczet spłaty zadłużenia Metronu wobec Skarbu Państwa. Porozumienie przewiduje trzy warunki wejścia Dal-Group do Metronu. Po pierwsze, podjęcie przez zgromadzenie wspólników Metronu stosownej uchwały w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego spółki. Po drugie, zawarcie przez Skarb Państwa i Metron wskazanej ugody pod warunkiem uregulowania w terminie 30 dni od zawarcia ugody wymagalnych należności Skarbu Państwa z tytułu umowy z dnia 22 grudnia 2000 roku. Po trzecie natomiast, cofnięcie powództwa Skarbu Państwa, wniesionego do Sądu Okręgowego w Warszawie (sygn. akt: I Nc 80/07). Pierwszy ze wskazanych warunków został już spełniony. W dniu 17 maja 2008 roku podjęta została bowiem uchwała o podniesieniu kapitału zakładowego spółki i objęciu nowoutworzonych udziałów przez Dal-Group. Spełnienie pozostałych warunków, a przede wszystkim – przystąpienie do ugody - zależy w tej chwili wyłącznie od woli Skarbu Państwa.

Obstawanie przez Metron przy tej formie rozwiązania konfliktu, wynika z przekonania o dopuszczalności zawarcia ugody w zaistniałej sytuacji, a także o tym, że to właśnie ugoda da najlepsze efekty i to zarówno w wymiarze gospodarczym, ekonomicznym, jak i społecznym. Podstawowym zadaniem okazuje się przy tym rozwianie wątpliwości, jakie w tej mierze powziął Skarb Państwa.

1. ASPEKT PRAWNY UGODY MIĘDZY SKARBEM PAŃSTWA A METRONEM

Jedną z naczelnych zasad prawa zobowiązań jest zasada swobody umów, wynikająca z przepisu art. 353¹ kc. Na tej podstawie strony stosunku umownego mogą ułożyć go według swojego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Oprócz samej treści umowy swoboda ta obejmuje ponadto m.in. decyzję o zawarciu umowy. Powołana zasada dotyczy przy tym również ugody, która jest niczym innym, jak umową cywilnoprawną¹. Uzupełnieniem dalszych stwierdzeń jest dodatkowo powszechnie przyjęta zarówno w

¹ Por.: Z. Radwański, J. Panowicz-Lipska, *Zobowiązania – część szczegółowa*, Warszawa 2004, s. 346.

doktrynie, jak i w judykaturze ogólna zasada dopuszczalności zawarcia ugody², a więc zasadnicza możliwość zawarcia tego typu umowy w każdym przypadku, w którym ustawodawca takiej możliwości nie wyłączył.

Nie sposób dowodzić, że swobodę Skarbu Państwa i Metronu w odniesieniu do zawarcia ugody krępuje właściwość stosunku prawnego. Z kolei z punktu widzenia zasad współżycia społecznego ugodowe rozwiązanie sporu byłoby możliwie najlepsze, o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części pisma, w związku ze społecznym aspektem zaistniałego problemu. Wobec wątpliwości Skarbu Państwa szerszej argumentacji wymaga natomiast kwestia dopuszczalności zawarcia proponowanej ugody w świetle obowiązującego prawa.

Wynikająca z art. 353¹ kc swoboda kontraktowania jest niekiedy ograniczana przez ustawodawcę. Ograniczenia te mogą przy tym przybierać formę nakazu zawarcia określonej umowy w określony sposób (tzw. przymus kontraktowania) albo zakazu, wyłączającego kompetencję do zawarcia danego rodzaju umowy³. Najczęściej jednak stronom przyznana jest wolność skorzystania z omawianej kompetencji. Co istotne, sytuację taką polski ustawodawca uznaje za naturalną i za jej wystarczającą podstawę uznaje art. 353¹ kc. **Nie ma zatem potrzeby przyznawania swobody kontraktowania odrębną normą w stosunku do konkretnego rodzaju umowy, gdyż kompetencja ta wynika właśnie z braku norm postępowania w tym zakresie, a dokładniej – z braku nakazu czy też zakazu skorzystania z kompetencji do swobodnego kontraktowania**⁴.

Podstawowa regulacja stosunku prawnego między Skarbem Państwa a podmiotem przejmującym przedsiębiorstwo w ramach prywatyzacji bezpośredniej, zawarta jest w ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji (dalej: u.k.p.)⁵. Przepisy tej ustawy nie wykluczają zawarcia ugody w zaistniałej sytuacji, o czym świadczy szereg argumentów. Przede wszystkim, **wskazana ustawa nie zawiera przepisu wyłączającego taką możliwość, a więc**

² Zob. zwłaszcza: M. Pyziak-Szafnicka [w:] *System prawa prywatnego. Tom 8. Prawo zobowiązań – część szczegółowa* pod red. J. Panowicz-Lipskiej, Warszawa 2004, s. 857 i n. i powołane tam orzecznictwo oraz literatura.

³ Tak np. art. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów, Dz. U. z 2007 r., nr 50, poz. 331 ze zm.

⁴ P. Machnikowski [w:] *System prawa prywatnego. Prawo zobowiązań – część ogólna. Tom 5* pod red. E. Łętowskiej, Warszawa 2006, s. 444 i n.

⁵ Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 roku o komercjalizacji i prywatyzacji, tekst jedn. Dz. U. z 2002 r., nr 171, poz. 1397 ze zm.

wprost zakazującego Skarbowi Państwa przystąpienie do ugody. Zakaz takiego nie da się ponadto wywieść z tych norm u.k.p., które mają charakter imperatywny. U.k.p. tylko w szcążkowym zakresie odnosi się do etapu następującego po rozwiązaniu umowy o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania, wprowadzając w tej mierze zasadniczo jeden przepis, tj. art. 53 ust. 2. W istocie regulacja ta wskazuje na dalsze postępowanie w przypadku rozwiązania umowy o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania. Norma ta nie ma jednak charakteru imperatywnego, na co wskazuje jej literalne brzmienie. Ustawodawca operuje bowiem sformułowaniem „[...] Skarb Państwa może: [...]”, co pozostawia Skarbowi Państwa pewne pole manewru w zakresie postępowania po rozwiązaniu umowy. Dodatkowo można wskazać, że według Z. Gawlika przepis art. 53 u.k.p. określa zachowanie się Skarbu Państwa po przejęciu mienia w związku z rozwiązaniem umowy o oddanie do odpłatnego korzystania⁶. Tymczasem w zaistniałej sytuacji do przejęcia mienia przez Skarb Państwa jeszcze nie doszło.

Inną sprawą jest to, że zawarcie przez Skarb Państwa ugody z Metronem, na mocy której nastąpi cofnięcie oświadczenia o rozwiązaniu umowy, spowoduje restytucję stosunku prawnego wynikającego z umowy z dnia 22 grudnia 2000 roku. W efekcie, rozważania nad treścią art. 53 u.k.p. staną się w ogóle bezprzedmiotowe, gdyż odpadnie przesłanka zastosowania wskazanego przepisu, jaką jest rozwiązanie umowy.

Wobec braku wyraźnego wyłączenia, oraz wyłączenia wyinterpretowanego z przepisów bezwzględnie obowiązujących, z ostrożności należy zastanowić się jeszcze nad kwestią kompleksowości tej regulacji. W doktrynie zgodnie przyjmuje się, że u.k.p. nie ma charakteru wyczerpującego i koniecznym jest uzupełnianie jej regulacji poprzez sięgnięcie do przepisów innych aktów normatywnych. Przykładowo, stanowisko takie prezentuje Z. Gawlik, wskazując na konieczność sięgania do przepisów innych aktów normatywnych tam, gdzie u.k.p. nie wprowadza regulacji szczególnej. Zastosowanie znajdują tu zatem m.in. przepisy kodeksu spółek handlowych i prawa upadłościowego i naprawczego⁷. Przed wszystkim jednak, niekompletność regulacji u.k.p. wymusza sięgnięcie do przepisów kodeksu cywilnego.

⁶ Z. Gawlik, *Oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania w celu prywatyzacji*, Przemysł 2005, s. 304.

⁷ Zob. m.in.: *Ibidem*, s. 255, 258 i n.

Staje się to szczególnie aktualne w przypadku umów o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania, gdyż - jak stwierdza Z. Gawlik - umowy te „**podlegają z zasady regulom zawartym w kodeksie cywilnym [...]**”⁸. Stanowisko to uznać należy za w pełni uzasadnione. Z założenia bowiem stosunki umowne podlegają regulacji kc. Odstępstwa w tym zakresie mogą wynikać tylko z wprowadzenia przez ustawodawcę regulacji szczególnej w odniesieniu do danego typu umowy i – co istotne – tylko w zakresie faktycznie uregulowanym tymi przepisami szczególnymi. Każda kwestia, która nie zostanie unormowana w drodze przepisów szczególnych, podlegać będzie zatem ocenie z punktu widzenia regulacji kc. Przykładowo, zagadnieniem nieuregulowanym u.k.p. i podlegającym reżimowi kodeksu cywilnego, jest kwestia formy umowy i oświadczenia o jej rozwiązaniu, do których zastosowanie znajduje przepis art. 75¹ i art. 77 § 3 kc. Natomiast do oceny skuteczności rozwiązania zastosowanie znajdzie m.in. przepis art. 61 kc⁹.

W pełni uprawnionym jest zatem stwierdzenie, że **w sprawach nieuregulowanych oraz uregulowanych dyspozytywnie ustawa o komercjalizacji i prywatyzacji nie odbiera stronom umowy o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania swobody kontraktowania. Dotyczy to przy tym nie tylko samej możliwości zawarcia ugody, ale także możliwości cofnięcia na jej mocy oświadczenia o rozwiązaniu umowy.**

Z. Gawlik podzielając to stanowisko wskazuje, że na gruncie u.k.p. dopuszczalne jest przykładowo zawarcie przez strony tej umowy porozumienia co do jej rozwiązania¹⁰, choć przecież sama u.k.p. takiej możliwości nie przewiduje. Co więcej, powołany autor dopuszcza także możliwości zawarcia przez Skarb Państwa ugody z przejmującym przedsiębiorstwo¹¹. Nie ma przy tym przeszkód, aby ugoda objęta było cofnięcie oświadczenia Skarbu Państwa o rozwiązaniu umowy i co za tym idzie – restytucja istniejącego uprzednio stosunku prawnego. Jak bowiem stwierdza Z. Gawlik, wyraźnemu wyłączeniu spod możliwości negocjacji (w tym, negocjacji zmierzających do zawarcia ugody) podlegają zasadniczo tylko te kwestie, które ustawodawca sformułował w sposób imperatywny¹².

⁸ *Ibidem*, s. 301.

⁹ Tak: *Ibidem*, s. 253 i n.

¹⁰ *Ibidem*, s. 277.

¹¹ *Ibidem*, s. 250.

¹² *Ibidem*, s. 254.

Argumentem dopełniającym powyższy wywód jest wskazanie, że **do zawarcia ugody między stronami nakłaniał sąd**, przed którym toczy się postępowanie o wydanie przedsiębiorstwa oddanego Metronowi do odpłatnego korzystania (sygn. akt I C 1249/07). Uprawnia to do stwierdzenia, że również sąd – działając jako organ wymiaru sprawiedliwości, posiadający wiedzę na temat obowiązującego prawa – widzi możliwość zawarcia przez Skarb Państwa ugody w omawianej sytuacji. Co więcej, zgodnie z przepisem art. 223 § 2 w związku z art. 203 § 4 kodeksu postępowania cywilnego, **ugoda podlega kontroli sądowej** z punktu widzenia jej zgodności z prawem i zasadami współżycia społecznego, stanowiącej dodatkowe zabezpieczenie z punktu widzenia wątpliwości Skarbu Państwa co do prawnej dopuszczalności zawarcia tej ugody.

W jednym z pism Podsekretarza Stanu Ministerstwa Skarbu Państwa znalazło się stwierdzenie, zgodnie z którym „do czasu uzyskania prawomocnych rozstrzygnięć w toczących się postępowaniach [...] niemożliwe jest podejmowanie żadnych wiążących decyzji przez Skarb Państwa”¹³. Niejako uzupełnieniem tego stanowiska są twierdzenia zawarte w kolejnych pismach Podsekretarza Stanu Ministerstwa Skarbu Państwa¹⁴, jakoby Ministerstwo nie miało wpływu na działania podejmowane przez Prokuratorię Generalną w ramach zastępstwa procesowego. Należy zatem wyjaśnić, że wskazane wyżej stanowisko nie znajduje oparcia w obowiązującym prawie, a zwłaszcza – w ustawie o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa¹⁵. Przepis art. 14 ust. 1 tej ustawy wprowadza wprawdzie zasadę niezwiązania Prokuratorii treścią wniosków podmiotu reprezentującego Skarb Państwa (tu: Ministra Skarbu Państwa), jednakże już ustęp następny tego przepisu przewiduje szereg wyjątków od tej zasady. Wśród nich znajduje się także wniosek o cofnięcie pozwu i zawarcie ugody, które stanowią przedmiot zainteresowania w niniejszej sprawie. Zatem – reasumując – **w zakresie zawarcia ugody i cofnięcia pozwu decyzje Ministra Skarbu Państwa są dla Prokuratorii wiążące** na podstawie przepisu art. 14 ust. 2 ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Nie jest zatem konieczne oczekiwanie na prawomocne zakończenie prowadzonych postępowań sądowych, gdyż Ministerstwo ma możliwość podjęcia wiążącej Prokuratorię decyzji o zawarciu z Metronem ugody i cofnięciu pozwów.

2. CELOWOŚĆ I SKUTKI UGODY MIĘDZY SKARBEM PAŃSTWA A METRONEM

¹³ Pismo z dnia 25 marca 2008 r. (MSP/SMiKD/KB/3327/08).

¹⁴ Zawarte chociażby w piśmie z dnia 20 sierpnia 2008 r., MSP/BM/KB/3345/08 i piśmie z dnia 10 października 2008 r., MSP/BM/KB/5296/08.

¹⁵ Ustawa z dnia 8 lipca 2005 r., Dz. U. z 2005 r., nr 169, poz. 1417 ze zm.

Stwierdzenie prawnej dopuszczalności i możliwości zawarcia ugody w zaistniałym stanie rzeczy, każe w następnej kolejności zastanowić się nad celowością i skutkami proponowanego rozwiązania.

Biorąc pod uwagę **ekonomiczny aspekt ugody** między Skarbem Państwa a Metronem należy wskazać, że przyniesie ona Skarbowi Państwa wymierne korzyści finansowe. Przede wszystkim, zawarcie ugody – jako warunek wejścia do spółki inwestora strategicznego (Dal-Group) i efektywnej kontynuacji działalności - pozwoli Metronowi spłacić całość swojego zadłużenia wobec Skarbu Państwa z tytułu rat kapitałowych i innych należności wynikających z umowy z dnia 22 grudnia 2000 roku. Podobnie – ugoda jest warunkiem *sine qua non* spłaty pozostałych zadłużeń o charakterze publicznoprawnym. Wskazane korzyści wedle wszelkiego prawdopodobieństwa przenoszą te, jakie Skarb Państwa może uzyskać w braku ugody, a zatem w efekcie kontynuowania przyjętego przez siebie sposobu działania. W skutek nie dojścia stron do porozumienia, w obrocie pozostanie podmiot, mający w istocie charakter „spółki wydmuszki”. Pozbawiony całkowicie majątkowych podstaw dla prowadzenia działalności nie będzie w stanie wywiązać się z ciężących na nim zobowiązań. Oczywiście, sprzedaż składników majątkowych, przekazanych niegdyś Metronowi do korzystania, przyniesie określone zyski, jednakże prawdopodobieństwo, że przeniosą one straty z tytułu niewyegzekwowanych od Metronu wierzytelności, są co najmniej nikłe. W celu możliwie jasnego i jednoznacznego przedstawienia tego aspektu sprawy, pozwalamy sobie załączyć do niniejszego pisma zestawienie zysków i strat Skarbu Państwa, jakie spowoduje nie dojście między stronami do ugody i dalsze procedowanie w kierunku przejęcia mienia i realizacji dyspozycji przepisu art. 53 u.k.p.

Z gospodarczego punktu widzenia, dalsza realizacja scenariusza, zakładanego przez Skarb Państwa w stosunku do Metronu, doprowadzi *de facto* do likwidacji tego podmiotu bez kontynuacji jego działalności w jakiegokolwiek formie. Przekazany kompleks składników majątkowych nie pozwoli bowiem na utrzymanie produkcji w dotychczasowym, a tym bardziej – w większym wymiarze. Powyższe wnioski wynikają z tego, że nie wszystkie składniki, wchodzące obecnie do masy majątkowej Metronu i stanowiące bazę produkcji, podlegać będą ewentualnemu wydaniu Skarbowi Państwa. Także zatem w tym kontekście zawarcie ugody między stronami pociągnie za sobą wymierne korzyści. Zapewni bowiem

trwałość dużego podmiotu gospodarczego, istotnego nie tylko w skali rynku lokalnego, ale także państwowego i ponadpaństwowego. Umożliwienie Metronowi dalszego funkcjonowania daje prognozę prężnego rozwoju tego podmiotu przy wsparciu inwestora strategicznego. Dal-Group zadeklarowała bowiem także kapitałowe zasilenie Metronu oraz zamierza włączyć Metron do tworzonej grupy polskich przedsiębiorstw branży hydrauliki siłowej. W efekcie wzmocniony zostanie krajowy rynek produkcyjny i wzrośnie jego konkurencyjność w stosunku do producentów zagranicznych z tego samego sektora.

Z oczywistych względów, Skarb Państwa powinien mieć na uwadze również **aspekt społeczny** zaistniałego problemu. Chodzi przy tym zwłaszcza o sytuację pracowników Metron i ich rodziny. Nie ulega wątpliwości, że ugoda jest w tej sytuacji zasadniczo jedyną gwarancją kontynuacji działalności spółki, a co za tym idzie – zatrudnienia dla pracowników. Stopień zaangażowania załogi w proces przekonywania Skarbu Państwa do zawarcia z Metron ugody, a także stanowisko wprost formułowane przez związki zawodowe¹⁶ pozwala na stwierdzenie, że podzielają oni naszą wolę ugodowego rozwiązania zaistniałej sytuacji, co – jak zostało wspomniane na początku – nie może pozostać w tej sprawie bez znaczenia.

W piśmie Podsekretarza Stanu Ministerstwa Skarbu Państwa z dnia 9 lipca 2008 roku¹⁷ znalazła się deklaracja, że Skarb Państwa będzie dążył do ponownej prywatyzacji przedsiębiorstwa tak, aby utrzymać produkcję i zatrudnienie oraz zabezpieczyć interes państwa. Wątpliwości budzi przy tym sposób interpretacji przez Skarb Państwa terminu „interes państwa”. Jak zostało bowiem wskazane, **przyjęta przez Skarb Państwa linia działania doprowadzi do skutków, których przy zdrowym rozsądku nie można uznać za leżące w ramach interesu państwowego.** We wszystkich wymiarach analizowanej sytuacji interes państwa poniesie bowiem znaczące szkody, polegające na wymiernych stratach finansowych, zubożeniu polskiego rynku przez eliminację dużego podmiotu gospodarczego i pozbawieniu załogi Metronu pracodawcy. Obstawanie przy obranym przez Skarb Państwa stanowisku nie może zatem doprowadzić i nie doprowadzi ani do utrzymania produkcji i zatrudnienia, ani tym bardziej – zabezpieczenia interesu państwowego w jego możliwie szerokim rozumieniu. Zawarcie ugody samo przez się nie powoduje natomiast zagrożenia dla interesu państwowego. W ugodzie bowiem to strony decydują o sposobie ułożenia

¹⁶ Zob. np. pisma ZZ Metalowcy i MKZ NSZZ Solidarność przy Metron Sp. z o. o. z dnia 5 i 11 marca 2008 r., oraz z dnia 28 maja 2008 r.

¹⁷ MSP/BM/KB/2320/08.

wzajemnej relacji i każda ze stron ma możliwość zabezpieczenia swoich interesów, co finalnie przyjmuje formę konsensusu¹⁸. Tym bardziej zagrożenia dla interesu państwa nie powoduje zawarcie ugody w tym konkretnym stanie faktycznym. Zaoferowane przez Metron warunki ugody obejmują bowiem gwarancję zaspokojenia roszczeń Skarbu Państwa włącznie z roszczeniami akcesoryjnymi, zachowania ciągłości produkcji oraz utrzymania zatrudnienia. Dodatkowo zaangażowanie inwestora strategicznego daje perspektywę nie tylko kontynuacji działalności, ale przede wszystkim – jej rozwoju. Wreszcie – proponowana przez Metron ugoda ma być zawarta pod warunkiem zawieszającym, uzależniającym jej skuteczność od uregulowania należności wobec Skarbu Państwa w terminie 30 dni od zawarcia ugody. Daje to możliwie pełną ochronę interesu państwa, bo na wypadek niewywiązania się przez Metron z zobowiązania zapłaty zaległych należności ugoda w ogóle nie dojdzie do skutku. Jak więc widać cele, wskazane przez Ministerstwo Skarbu Państwa, można stosunkowo łatwo i szybko, a także w sposób nie pociągający za sobą dodatkowych kosztów, osiągnąć na mocy proponowanej ugody.

Być może problem z pozytywnym przyjęciem propozycji ugody związany jest ze wskazywanym przez Skarb Państwa brakiem wiarygodności Metronu. Wobec bezskuteczności dotychczasowej polemiki z tą subiektywną oceną, dokonaną przez Skarb Państwa, należy z całą mocą podkreślić, że pozostaje ona właściwie bez znaczenia w zaistniałej sytuacji. **Gwarantem spłaty zadłużenia jest** bowiem nie sam Metron, a **inwestor strategiczny Dal-Group Sp. z o. o.** To Dal-Group zobowiązała się do zapewnienia środków finansowych, potrzebnych dla zaspokojenia Skarbu Państwa i to w zakresie wszystkich wierzytelności z tytułu umowy z dnia 22 grudnia 2000 roku, w tym wynikających z odsetek za opóźnienie. To również Dal-Group jest gotowa wziąć na siebie ciężar doprowadzenia do układu z pozostałymi wierzycielami Metronu. Wreszcie to Dal-Group poczyniła odpowiednie zobowiązanie w zakresie kapitałowego zasilenia Metronu, by podmiot ten stał się w pełni stabilny gospodarczo. Wskazać przy tym należy, że stanowisko Dal-Group nie jest tylko pustym przyrzeczeniem, którego spełnienie jest niepewne. Zobowiązanie to jest objęte porozumieniem między Dal-Group i Metronem z dnia 31 marca 2008 roku, a w efekcie Metron jest wierzycielem Dal-Group i ma możliwość prawnego egzekwowania od tego podmiotu zadeklarowanych świadczeń.

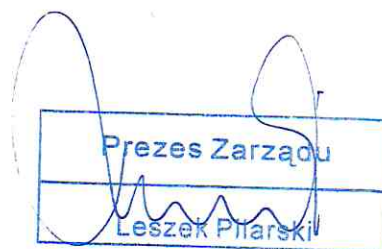
¹⁸ Por. na tle rozwiązywania umowy za porozumieniem stron Z. Gawlik, *Oddanie przedsiębiorstwa...*, s. 277 i n.

Już tylko na marginesie należy wskazać, że zgodnie z prezentowanym w doktrynie poglądem podstawą wiarygodności podmiotu przejmującego przedsiębiorstwo jest jego kapitał zakładowy¹⁹. Kapitał ten traktowany jest bowiem jako minimum gwarancji wypłacalności spółki wobec wierzycieli²⁰, a w każdym razie „bufor, w którym najwcześniej można dostrzec sygnały świadczące o złej kondycji finansowej spółki”²¹. Uwzględnienie tych uwag w kontekście podniesienia przez Metron kapitału zakładowego o kwotę 25 milionów złotych tym bardziej czyni wątpliwym stawiany przez Skarb Państwa zarzut niewiarygodności, gdyż – jak stwierdza Z. Gawlik – kapitał zakładowy to nie pusta deklaracja.

Wobec powyższych wywodów, **dopuszczalność, możliwość i celowość zawarcia ugody jest niewątpliwa**. Jediną przeszkodą dla zawarcia ugody w proponowanym przez nas kształcie jest zatem wola Skarbu Państwa w tym zakresie, o której wypracowanie ponownie się w imieniu Metron zwracamy.

Załącznik:

- zestawienie zysków i strat Skarbu Państwa w braku ugody z Metron FZSOiR.
- odpisy pisma i załącznika – 3 egz.

Prezes Zarządu
Leszek Piłarski

¹⁹ Z. Gawlik, *Oddanie przedsiębiorstwa...*, s. 257.

²⁰ A. Szumański, *Problem funkcji gwarancyjnej kapitału zakładowego (akcyjnego) spółki kapitałowej*, Państwo i Prawo 1997, nr 6, s. 88.

²¹ C. Wiśniewski, *Funkcje kapitału zakładowego w spółce z o. o.*, Przegląd Podatkowy 1992, nr 2, s. 27.

	Kwoty główne	Odsetki	Razem
1 Straty	109 859 648,00	13 773 175,63	123 632 823,63
1.1 Bezpośrednie	56 269 648,00	13 773 175,63	70 042 823,63
1.1.1 Niezapłacony leasing	23 085 012,54	6 588 083,63	29 673 096,17
1.1.2 Kara umowna	114 729,60		114 729,60
1.1.3 Pozostałe zobowiązania wobec budżetu	21 664 869,75	3 944 045,00	25 608 914,75
1.1.3.1 z tytułu VAT	3 535 320,92	815 043,00	4 350 363,92
1.1.3.2 z tytułu ZUS	12 643 953,75	2 250 902,00	14 894 855,75
1.1.3.3 z tytułu podatku od osób fizycznych	1 276 397,10	250 851,00	1 527 248,10
1.1.3.4 z tytułu udzielonej pożyczki z FGŚP	2 665 619,73	338 315,00	3 003 934,73
1.1.3.5 z tytułu PRON	943 578,25	288 934,00	1 232 512,25
1.1.3.6 z tyt. Opłat legalizacyjnych	600 000,00		600 000,00
1.1.4 z tytułu podatku dochodowego od wierzycieli spółki	3 735 909,96	2 850 000,00	6 585 909,96
1.1.5 z tyt. podatku od nieruchomości	1 839 738,01	305 705,00	2 145 443,01
1.1.6 z tyt. opłaty za użytkowanie wieczyste	255 643,14	85 342,00	340 985,14
1.1.7 likwidacja spółek z udziałem SP	4 673 745,00		4 673 745,00
1.1.7.1 METRON-UKRAINA	176 315,00		176 315,00
1.1.7.2 METRON-TOOLS	3 021 800,00		3 021 800,00
1.1.7.3 METRON-SYSTEM	740 030,00		740 030,00
1.1.7.4 METRON-AKWA	150 000,00		150 000,00
1.1.7.5 METRON-NIGA	585 600,00		585 600,00
1.1.8 koszty zagospodarowania mienia	900 000,00		900 000,00
1.1.8.1 koszty szacowania wartości			
1.1.8.2 zasilek dla bezrobotnych(6 m-cy)	900 000,00		900 000,00
1.2 Utracane korzyści	53 590 000,00		53 590 000,00
1.2.1 z tytułu VAT	19 800 000,00		19 800 000,00
1.2.2 z tytułu ZUS	16 200 000,00		16 200 000,00
1.2.3 z tytułu podatku dochodowego	11 590 000,00		11 590 000,00
1.2.3.1 od osób prawnych	4 750 000,00		4 750 000,00
1.2.3.2 od osób fizycznych	6 840 000,00		6 840 000,00
1.2.4. z tyt opłat legalizacyjnych	6 000 000,00		6 000 000,00
1.2.4.1 spadek wartości aktywów			
1.2.4.1 spadek wartości marki			
1.2.4.2 spadek wartości środków produkcji			
2 Korzyści	60 000 000,00		60 000 000,00
2.1 cena sprzedaży nieruchomości	55 000 000,00		55 000 000,00
2.2 cena sprzedaży "odzyskanych" składników majątku	5 000 000,00		5 000 000,00
Strata Skarbu Państwa na likwidacji METRON-u	-	-	63 632 823,63

Członek Zarządu ds.
Handlowych

Krzysztof Oczoś

Prezes Zarządu

Leszek Pilarski

